

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Collectanae - Cod. Ettenheim-Münster 394

[S.l.], [17. Jahrh.]

Historia (Erzählung)

[urn:nbn:de:bsz:31-134055](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-134055)

Historia .

Quoniam plurima dixim spiritus in genus
humano si beneficia, eorum solum s
notia, AA. ex his maxime placet Para
letus, quod illi non en admiranda de
mentia benignitasq; imposuit, eius uo ar
quendum eimodi cognoscite .

Parisi, urbs e Gallia n minus civium
incolarumq; frequentia qua antiquissima
studioru felicitate celebrima, et
demiaru plurimarum ueluti etia diti
gana nra seminaru. Auditores hanc
duo antiqui sanguinis iuvenes germani
liberaliter ibidem studijs concesserunt.
Junior dixit impense admodum deside
maioru literis, sustinuit uirtutibus opera
impendere, amena socioru picula,
cane peius et anque odisse. Albet u
ut abate si uisq; longissime praebat
ubi perfructa frontis hoo socijs felere
ai ege stude perditij impurissime inuado,
dardit quotidie felere se se postentij

astringebat, ut alia via oblitus, plerumque
 virtutibus, nuntius remitteret, et delecto
 pudicitia portu cuiusdam Ulyssae maria alia
 via adia Cypridis patriam abnavigabat.
 Diem in mibus perdivise rade, et ut alii
 absq. linea, ita ille absq. Penelope aut
 Syrene fuisset, absidius Messari cultor,
 rigidusq. Sabellus, ubi ex Parnaso in
 formicem emigrarunt. Adha, na,
 erumodi vivebat, q. oes prober auctore
 crebescerent. Cum igitur q. nuda
 nullo se modo frangeret, veru. auctore
 in dies malitia, cepit impia juvenis
 licet suam, aera demq. ipsa miferce,
 quod factu e. ut n. plebs barba. hoi.
 et soci. etia. aliqui q. b. in purissima
 ante neq. s. in me. corra. perat, in,
 sane. se. leru. factore. abhorerent,
 vidit, et inq. mit. frater, d. d. n.
 illig, veru. sua. et ia. sana. p. vidit,
 cepit hoiem in purissima. iten. absq.
 iten. solito. familiaris. in. ambire,

modis q̄ potuit optinere ab improba uita
 noram, licentia, que nō ad modū fratres
 solent, amissimē dehortari, audace ad
 improbitate fecere, ferocem animū
 fraterna preces, uoluptati luere uicia,
 cū uideret alij et dolozi. Non sup̄ in sup̄
 aperte facere, quorū parū adhuc habere
 glieciā, impietate passim om̄ia
 libere grassari cepit, Lōmiceburg ple-
 riq; cū cū rosi p̄p̄thū p̄p̄ndere.
 Adhucere flagitia germano p̄p̄t,
 atq; ut ex machina tanquam aliqua manu
 porrigeret, impem turpissime perituro,
 flagitiosū de improbitate fratris
 natalia mones Academicū, Per Fr̄p̄ra.
 Hanc miserande frater maiorū uocū
 imagines, cineresq; profanas, ita p̄re me
 futurū familiae desicup, dū rerū
 uoluptatumq; om̄ia libidine in alet,
 et fama negligit et uita? itane se
 an anime mi perire uideo, et inderire,
 et nihil dū in uo radixus? aut obstinata
 improbitate sua contumacia expugno,
 aut una peras, ne sit, qui flagitiosissime

deliquisti, postea etiam in dolo te reminiscere,
 adeoque in propria vita in aliqua tuorum locorum
 memoria. Oportet. aggreddi istum aliter
 leorem, pectus lachrymis, precibus, expurgare
 sed infecta re iterum repellitur. Cum igitur
 à celesti homine primis iussu se uideret in
 petrare, ad caelestia se se conuertit augu-
 stia, imperat. De precibus suscipit, et tollit
 uel in se animi, et desolata animi improbita,
 sed aliquo exemplo cohiberet. Habere
 nouerat ea preces: uix n. sincerat, uel
 altera, pallore se affixit uires deficere, labore
 gona, libere nari, salutare pedes, et
 imperati languores adeo in se habere, ut
 aduersa ex ualendo ultimo tacto afficeret.
 Erat ualendo, q. ueluti hō perditus equi,
 mare, noster mala sobria creasset, unde
 in primis quasi parua reuelat aliar' d' soleng
 in ista, ea q. emere, actiore in re pro,
 mittere. Quā ille in se per nauiman
 seuit pueri frequentia, morbi molestia
 ioris etia in probe tepidus, gaudius, uix, patidus,
 consolata. Non desit in praeter, emendati ad
 uerere frater, seruāre sollicitus, salutare;

Ego vobis n̄ amplius videri nocturno,
 calor unq̄ intemperies, q̄ cum quodlibet n̄,
 crene n̄q̄ merentis hehementissimis
 argeretur, netu adeo potestem noi adu
 n̄q̄oz n̄ salutis monita offensa, capimoz,
 bus cum n̄q̄endi sanitatis vltag, defera,
 lione m̄tere, v̄ se ipse penitissimē de
 ploraret. Vocatur medii, febris ardore
 v̄ventissimoz reperimoz, medicinam pon
 dent, ut potuere, solentq̄, n̄ praecipiti
 casu, t̄nultuam et progeratam,
 que amplius fei haberet, et obsequi, qua
 salutis.

Nox erat, tempus agros oibz maxime,
 vero huic nro formidandum. Amara
 plurim noctim vigilia ita m̄tere inuere
 sepeuerant, ut huc Dei gl̄io, sine extrema
 viriu deflectione n̄ somnum concederet. Dor
 mid itaq̄, At eue dormientis, silentio euen
 tur̄ interrupit mandito. Absbat lectum
 repente vir longissima, ut uidebat, serue
 l̄tiz, maiestate venerabilis. Hic graui
 sima de comun mortalium erga, Superos n̄,

Historia.

gratitudine prelatum ita deus per
 oravit. Qui poterit habitare de
 nobis cum igne de coram te, qui habi
 tabit ex nobis et ardoris semper
 berit. Porro cum singularia quaedam
 ex solo iuveni sententiose approbat,
 set quam mirum imaginem dei, qua
 ipsi inspirasset, motu flagitiosus impro
 bisimul Ladissime prostrata set, contra
 prociatissima uita licentiam, ita omni
 pronuntiauit: uita ut corrigeres
 mori, renuisti, peccata tua et peccet
 fratris tui clamant contra te, furor
 a. Tuus secundum similitudinem serpen
 tis, sicut aspidem, urda, et odorantibus
 aures. Fratres audire noluit, neam aut
 sententiam, i. liquis mortis est, moriari.
 Dixit cum ugenti iuravit formidine, di
 paruit et maiora. Sonitus abierat,
 et stabat morbo membra oia, hinc sed
 ribus, inde diuinitus animus impletus de
 mergit, detoribus, iungit in momenta
 singula decretam expectabat mortem.

Cum diesere incipit, redeunt cum sole ani-
 ci, redeunt medici, desperata inveniunt oia.
 Inter singultus vehementissimos animam
 erumpentem colluctari conspiciunt.

Attoniti periculi novitate res, quam quis
 opem potuit, pro se properabant. Ille
 opoballamo opitare languentem spiritum
 alius auro liquido potare, tantumq; solli-
 cidum in navina peragere, ut reuocetur
 anima, serpsq; redderet agro veteres.

Hic ille nocturnos terrores debilititer,
 atq; audacissimè, quam desperatissimè cepit
 commemorare. Sed facile fuit sciorum impro-
 bitati historiam, ioco resq; in fabulam
 convertere, terroresq; in somnum conuicere
 et morbum, lancos nempe in parat supe-
 ros habere pedes; iudicare quàm nra
 facinora, sed sero serius. Atq; alijs in spe
 agrotum crepere, rerum omnia meliorem
 et tranquilliozem. Quod diei superaret,
 inter rapia amicorum solatia peragit comode
 sedis et tranquille. Verum emaximo uespere,

Historia.

rascante caelo, formido iterum ingens
 agrorum incidere, occurrere superioribus
 noctis imagines formidanda, argere ea
 lectudo, vita, conscientia; hic inter an-
 ni angustias trepidè anxiè sepe so-
 somno Jemsonis vigilabat. Cui repente
 insit adeo nocturnis tenebris ettondis
 nova, At, prodigia, nova et terribilia
 cali undique consilia. Mille terribibus
 alysis, eldionibus mille circumspiciendibus
 Christi ingreditur. Dubia fulminantibus
 altheris lux objevan radiis, noctea ita
 intermicabat, ut ea parte aëris, ex qua
 Christi apparebat, subtilissimos et nec a-
 morum, eo usque, ut indignantis irascentibus
 Numinis uultum potest aspiciere, non
 exurgere supplicium. Erat Christi speciosus
 inmodi; inperisimo triumpho calum in-
 gressus erat virilis, uultus uero caelestis
 alij senis, quem proxima nocte uiderat,
 similis, humeris erectam sinistra lende in-
 timabat. Habitus alij fuerat, quo illum uidit
 populus

Historia.

populus, q' d' Romani p'p'ul' portig' miser
rimis modis optine carnificatum, ut
ad clemenciam p'lecteret, p'p'osuit p'cedan,
du'. Horrebat insuper sp'it' caput, vulnera
et uibices o'c' redierant in corpus, et quasi
receptem sanguinem torabant. Singularia
erat quinq' illa vulnera maxime, pedu'
narum, pectoris. Quae tñ est' suo silen'
lore alior' genaru' p'leniore long' exten'
quant, cum a beatis illis calib'us con'
piciantur. Hic tñ nescio quam sublu'
cidam, indignantem die' p'cedant quib'
in parat' iam iam fulminanda copiosior
sanguinis inber effunderet. Examinor
ab hoc uno aspectu potuisset ager, nisi
interdot' uib'is itat' tenentior alijs' natq'
repperisset, ita pudat miser, ita angustat
ita propensum morib'at. Sed q' p'p' affec'
ty ita reliquerat, loquentis uox p'len' sine
absulit. Cum longum itaq' be' reflectio'
suoru' scelorum a d' altera p'p'etatoru'
rele' uisset Cathalogu', ita deniq' infid,

+ Historia.

audite, effare. A. A. indignantis Nummis
 sententia, et perpendite. Cur q' aduoco
 niquit, calu' defurfit, et terra' dixerere
 populu' neu, qm' fulmina protulit
 ad inflam' andu' n' circuta' inimicos' nos.
 Marcus' has' apice, quid' uides? uulnera,
 respondet' alter, ah uulnera. ipse' uiderit
 Christy, hic' de uulnerib' nris' def'issera,
 expunxisti. latus' hoc' lancea' aperuit,
 in uulnere' hoc, in latere' hoc, ut ante
 iram' dei delit' esset. Ut de lacryis,
 unda' manauit, et sanguine. Uulnere
 uulnera' sanguis' neg' emanat' gra' de.
 Quid' hic' responderet, A. A. quid' diceres
 et ager' et trag' qui' n' uoco' nos? qui?
 qui' tu' innocenti' perdidisti' uiam' parate
 tibi, et obdure' scite, etia' quid? diam
 alios' peridisti? quid' responderetis et hic' et
 nos? misericordiam' suppliciter' appellat
 alter. Miserece, inquit, ah miserece,
 sed ubi' sera' e' pariteria, nulla' e' miseri-
 cordia. Filii' mortis' es, inquit' deus, filii'
 mortis' es, perxisti, q' uolupti. Exo

horrefuit ista oratio parvo pergere. Pro
 inde reliquam historiam in eloquentia ad
 tendite. Quia, nuptis, sanguinis regis et
 nei, indicandus est ex hoc ipso sanguine,
 quem in salubel effudit alys, istud tu iam
 sequere in tua damnationem aage. Dixit
 ut datus pectori de pectore recentis implet
 sanguine, cogit, nullus decumbentis copiosus,
 sonus apergit, itaque, videri desinit. Hic
 hic n. uero, istud, videri complorata dese,
 ratur, oia, indicandus nullu circumdare,
 cat sententia. Quare misero orog, uide,
 byt esia nihil ultra iustis rueret, ut suam
 alio magis scientia sua exisset, aliam peni
 re. auct nihil aliud cogitabat, aliud loquebat
 nihil, quod repudiatum amicum qd hys nam
 tempus, horam, parentes, diris oia de se,
 lala deoret, qd ratur est. Dignus mimum
 erat, quem ratur peritaret, parum quem ui,
 vere signisset, Ita oia desperatit miser
 suppliciorum neldu expectatorem suspensio
 hor lertia prodigium, aliud ex alio oia
 princeps, uerumq, admirandus sequent.

Hæc est deniq; ex his optima maxima illa
 Diamitabî triana Numen aliud S. Spiritus,
 nullu ceteraq; alioru simillim, nisi quod
 dextro humero columba candivissimâ in
 pectore. In specu erigit meliora, in quâ
 sine felle, sine angustis erat volucris, sed
 insig; apparentis ardentior, blandiorq;
 unguis ad benedictâ compohtu simulari.
 Ex cuius errore, merito debet adhaerent
 Divinâ sic in aspectu amicioz loquentis
 nos proster fiam; expectationem oca
 aptularavit: Spiritus, inquit, Sanctus su
 ex me cetera; oia spera. Pater misericor
 diarus ego et Deus totisq; solatio iniferi,
 condice nest in militia. Vite. Alboruit
 inuene; repentina salutis deauratiis,
 quem sceleru; uita flagitiisq; forma passu
 opprimere nequib; fera dei iustitia, dei
 impesat misericordia, respicit, ferat,
 uiruit lupis inon; flagitioru; ordine; et
 alba; nigrescit, et in uenia; inquit, ego
 uenia; sanctoru; sceleru; sententiam ero
 aspectu, unâ uoce; uerboru; unâ uoce
 archauserit Deus: quæ sumu; benedictio;

Historia.

105.

Nomen pater indicavit, filij demeruit,
 in gratiam recipit Spiritus, novit Deo, novit
 inimici parere, cu' desinens porro delin-
 quere. In gratiam, respondet Nomen
 Spiritus, De meam recipio, quam pater ne-
 scivit, filij voluit. Ego, ego, offero
 misericordiam sinceram, tu ad huc penitentiam.
 Divini admodum superfluit, ex quo morien-
 del erit, respondendum, iudis, quem ad,
 modum in sepe invenit, ady doluerit, respin-
 debit. His dicitur novam divina gratia vera
 invenit aspirat, qua' totq' velut, hic ultimam
 lachrimas, lachrimas, et lachrimas colligere,
 cere, vita reliquias, quasi summa gustare,
 sollicite colligere, et temporis virtutibus,
 consuetudine, genera doloribus, sensus, ex plere,
 iaturoam, oen breui, sena in emendatione
 compensare. Ita qui vivere nescit, bene
 dicitur noni, moribus, infelicitate, peribit,
 misere, nisi rigorem divina iustitia severitatem,
 dem incredulitas divina Spiritus clementia
 sua mitigasset benignitate. Ad quem cu'
 inter cetera divina officia pertineat

Historia.

mortale hanc solitudine consolari, suos
 singulos munerare gratia divina auxilij
 sperare, lapsos erigere, erectos pulvere
 et suspensitate, multitudineq; nostris ad vitam
 redire beatitate, in omnibus benivolentia
 ut singulari, clemens dum serocitiam
 mi regit ac dirigit, clemens in omni
 prava, prona, precipitens aium capi
 mit, clemens in super dum rebellem malig
 ponit obsequentem. Quisquis iustus, et
 exempla iustis illa data, de iustis, iustis
 atq; somno, in docti, me et sig, vitam scilicet
 peregrinantes bonas iustis, q; ty profecto q; ha
 saan cognovistis, anima oreri e
 q; ty nihil humanum, praeterquam quod cu
 amianantibus comune habent, sentire et
 firare, quoru virtute no omni elega
 tian diet abstrulere, innocentiam nosce
 erigere, cuiusmodi facit omni gloriat
 calu et oreus habet, sub un bram, sub
 alas, sub dicente lam Spiritu Nominis domi
 con fugite, et vel sero ppete, vel certe
 perite, interite.